

Tisztelt Támogatónk!

Nehéz hónapok állnak mögöttünk. Remélem, hogy egészséges Ön is, szerettei is! Szívből kívánom, hogy a mögöttünk álló, mindent átértékelő időszak sok értékes felismeréssel és tanulással gazdagítsa életét!

A következő szó a köszöneté! Nagyon, nagyon szépen köszönjük, hogy Támogatóinknak a járvány idején is volt gondjuk a leprabetegekre, és biztosították az érdekükben végzett munkát! Ezt hálásan köszönjük nevükben is!

Támogatóink jóvoltából eddig időarányosan tudtuk teljesíteni vállalásainkat. Nagyon számítanak ránk támogatóink! Félelmük, hogy mi lesz velük, ha a támogatók megfeledkeznek róluk?! Az ő számukra ez az időszak sokszorosan nehéz! A leprabetegek világában a járvány számunkra teljesen elképzelhetetlen állapotokat teremtett. Alapvetően is életük sok megpróbáltatással teli, amihez járul most a járvány is! A zsúfolt Indiában, a még zsúfoltabb Bangladesben, a nyomorgó Afrikában most van növekvőben a fertőzés. Fel sem tudják mérni, el sem tudják látni azokat, akiknek erre szükségük van! Szívszakasztó hallani-látni kollegáink beszámolóit arról, hogy minden erőfeszítés ellenére is csak kismértékben tudják betartani a védekezés, távolságtartás, stb. alapszabályait. A nigériai Karima így vall erről:

„A járvány még nehezebbé tette az életünket. Az, hogy nem mozdulhatunk ki otthonról, a teljes megélhetésünket érinti. Férjem alkalmi munkákból tartja el a családot, de most nem mehet sehová, tehát semmit nem keres! A Lepramisszió Önsegítő csoportjától 2 éve megélhetési támogatásul egy terménydarálót kaptam, hogy 1 zsetonért másoknak is ledaráljam a gabonáját. A zsetonért a csoporton belül pedig tudok mást vásárolni, amire nekem van szükségem. De senki nem hozza a terményét, mivel ők sem mozdulhatnak ki! Mi lesz velünk, ha ez így folytatódik? A gyerekek is egyre türelmetlenebbek, és mindig éhesek! Tisztálkodni sem tudunk úgy, ahogyan kellene, mert ahhoz sok víz lenne szükséges és fertőtlenítő szerek. Nagyon nehéz...”

Mindezért hősi munkatársainkra még több teher hárul, és még többet vállalnak a megnövekedett kihívásokból.

A hétköznapi csendes hősei a leprakórházakban dolgozó nővérek is. Megérdemlik a vastapsot!

Tisztelettel kérem Támogatóinkat: maradjanak hűségesek a szenvedőkhöz! Tudom, hogy a mi hazánkban is megnövekedtek mindnyájunk terhei, de kérem: adjanak továbbra is helyet szeretetükben a leprabetegeknek és családtagjaiknak is! Szeretnénk folytatni, amit elkezdtünk: Kongóban a szűrővizsgálatok végzésének folyamatos biztosítását, a műtéteket, és a lelki - jogvédelmi – felvilágosító tevékenységet. Év elején elkészült egy kút is támogatásunkból, amely egyik projektünk területén három falu lakosságának biztosít egészséges, tiszta vizet! Kongói munkatársaink kérése alapján óriási szükség lenne további kutakra is, mivel a leprafertőzés (és sok más betegség és járvány) egyik előidézője éppen a tisztátalan víz! - Az indiai Kalkuttában pedig különösen is a szemészeti osztály munkáját szeretnénk továbbra is támogatni.

Köszönöm, hogy igen sokan korábbi "csekkes" adakozónk közül legutóbb banki átutalással küldték adományukat saját, vagy családtagjuk számlájáról. Kérjük, hogy a jövőben is, akik csak tehetik, ezt a közvetlen, egyszerűbb módot válasszák! Természetesen aki továbbra is sárga csekkünkön kíván vagy tud adakozni, hálásan köszönjük!

Kívánom, hogy Isten őrizze meg egészségét, életét! A közelgő nyárban pedig legyen alkalma pihenésre, erőgyűjtésre is!

Tisztelettel és szeretettel:

Budapest, 2020. június 16.

Riskóné Fazekas Márta
igazgató